

Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia, Kőrmend

In memoriam

In memoriam Zsámár Péter

Déri Péter plébános megemlékezése kispapunk halálának 18. évfordulóján

*„Úr Jézus legszebb életút,
Tenálad lelkünk révbe jut,
Hogy benned bízni mily nagy jó,
A földön nincsen arra szó.”
(Éneklő Egyház 140/1.)*

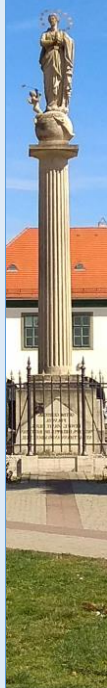
2005. május 23-án kora reggel a Győri Szeminárium udvarán a kispapok egy része lelkesen sepergette a térkövet, hogy szép legyen az udvar Boldog Vilmos püspök ünnepére és méltón tudják fogadni a vendégeket. Jó volt a hangulat a korai óra ellenére is, ami többek között Zsámár Péternek is köszönhető volt.

Zsámár Péter
1981-2005

Jól indult a nap, kicsi közmunka, majd reggeli és kezdődött a papi rekollekció, azt követően pedig a szentmise. Délután a kispapok nagy kimenőt kaptak az ünnepre való tekintettel. Nagyon szép idő volt azokban a napokban, voltak, akik a hőséget úgy próbálták elviselhetőbbé tenni, hogy kimentek a Duna holt ágára fürdeni.

Ültem a szobámban és éppen készültem a másnapi vizsgámra, amikor hallottam, hogy mentő száguldott szirénázva át a Duna hídon. Napjában többször is előfordult ilyen, de ekkor valami különös érzés fogott el: „Vajon hova megy? Kivel és mi történt?” Aztán egyszer csak látom, hogy az egyik kispap társunk szomorúan ballag felfelé a Káptalandombra és két hátizsákot cipelt a vállán. Kikiáltottam neki: „Mi bajod?” és ő csak sírt. Futottam le eléje a portára és akkor mondta a történetet.

Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia, Kőrmend

In memoriam

Futótűzként ment a tragédia híre végig a szemináriumon, összejöttünk és csak könnyeztünk, sírtunk, nem értettük a jó Istent, hogy miért éppen őt hívta el közülünk, amikor egy normális, lelkes kispaptársunk volt. Az elsők között volt mindig ott reggelenként a kápolnában, napjában többször bement imádkozni és esténként általában az utolsók között hagyta ott az Urat.

Nem értettük akkor és most sem tudom megmondani, hogy a jó Istennek az ő korai halálával mi volt a célja, de nem is ez a lényeg, hanem az, hogy közöttünk volt, ismerhettük, tanulhattunk tőle. Ő megért az üdvösségre! A mi jó Urunk úgy gondolta, hogy nála jobb helyen lesz. Nagyon hiányzott, de az Úr akaratát elfogadva könnyebb lett a lelkem.

Hiszem, hogy jó helyen van és imádkozik értünk. Akkor reggel az udvarseprés közben senki sem gondolta, hogy azon az Apor ünnepen születik egy közbenjárónk az égben.

